

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 135) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 137).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

**Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):**

Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at anbefale Forslag til Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af det høje Folketing. Jeg gaar ud fra, at der ikke er nogen Grund til her i Dag at gaa dybt ind paa denne Sags Forhistorie eller den principielle Begrundelse for Lovforslagets Fremkomst. Jeg skal i saa Henseende henvise til mine Udtalelser i Fjor i Folketinget, da Lovforslaget første Gang blev fremsat — de findes i Folketings-tidende for 1935—36 Sp. 2948. Jeg skal blot som Indledning sige, at det samme Problem, som danner Baggrunden for Lovforslaget, opstaar ved alle større Hovedstæder, hvor man har maattet tage det op til Løsning. Problemet fremkommer ved, at forskellige selvstændige Kommuner, der tilsammen udgør et fælles Erhvervssamfund, kommer til at leve under højst forskellige økonomiske Forhold derved, at Befolkningens Velstandsniveau i de forskellige Kommuner er saa forskelligt. Problemet er for de andre europæiske Hovedstæders Vedkommende blevet løst enten gennem Indlømmelse, Samling i en enkelt Stor-Kommune, eller gennem en økonomisk Udligning af den ene eller den anden Art.

Dette Lovforslag gaar ud paa at søge Problemet løst, i hvert Fald foreløbig, ved en økonomisk Udligning. Forberedelsen af den Udligningsordning, der her foreslaas, har efterhaanden staaet paa i mange Aar, i

hvilke en sagkyndig Kommission har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, indtil man endelig naaede til det her foreslaaede Grundlag. Som det fremgaar af Lovforslagets § 1, er Hovedindholdet af den foreslaaede Udligningsordning mellem København og Frederiksberg, at der paa ensartet Grundlag foretages en Opgørelse over, hvad Indkomstbeskatningen og Ejendomsbeskatningen i alt indbringer pr. Indbygger i hver Kommune, og hvad disse Skatter indbringer pr. Indbygger for begge de to Kommuner under eet, samt at der derefter finder en Udligning Sted. Den Kommune, hvis Skatteindtægt pr. Indbygger er højest, tilsvarende den anden Kommune et Beløb, der udfindes ved at multiplicere Kommunens Indbyggertal med det Krone-Beløb, som Kommunens Skatteindtægt pr. Indbygger er større end Skatteindtægten pr. Indbygger for begge Kommuner, regnet under eet. For at sikre sig, at det ensartede Grundlag, hvorpaa Opgørelsen af Beskatningen pr. Indbygger skal ske, stadig følger Kommunernes Udgifts- og Indtægtsniveau, der jo er afhængigt af skiftende økonomiske Forhold i Samfundet, er der i Lovforslagets § 2 givet nærmere Regler for Udregningen af saakaldte Udgiftstal og Skattetal, der virker som en Maalestok for denne Skatteeberregning.

Naar den Udligning, som jeg her har nævnt, er foretaget mellem København og Frederiksberg, foretages derefter i Henhold til § 5 en tilsvarende Udligning mellem København og Gentofte Kommune, idet der dog inden for et vist Tidsrum ydes Gentofte Kommune en Dekort i Udligningstilsvaret under Hensyn til Sikringen af et rimeligt Forhold i Fremtiden mellem Skatteeniveauet i Gentofte og paa Frederiksberg. Herom findes Bestemmelser i § 9, der fastsætter denne Dekort til 25 pCt. i de to første Aar, faldende til 10 pCt. i 1944—45. Særlige Regler for Udligningen mellem København og Gentofte Kommune findes i §§ 6 og 7, der tager Hensyn til de særlige Forhold, som fremkommer for Gentofte Kommune derved, at denne Kommune er en Del af Københavns Amt.

I Henhold til Bestemmelserne i §§ 4 og 8 bortfalder med denne Udligningsordnings Gennemførelse al Erhvervsbeskatning mellem København og Frederiksberg og mellem København og Gentofte. Denne Erhvervs-